

Orelský zpěvník sletový

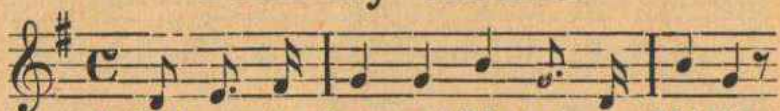
Cena 1 Kč

S povolením Ústředí Orla Čsl.

Vydala Ikona, Dolanský, Olomouc

Tiskem
Arcibiskupské knih- a kamenotiskárny v Olomouci.

Boha my chceme.

1. Boha my chceme! Ma - ri - a, Má - ti,

vrou - cí - li mů - žeš o - sly - šet hlas,

nenech svých dí - tek na - dar - mo lká - ti,

Ma - ri - a Pan - no, ne - o - slyš nás!

Ó Ma - tko, že - hnej, dra - há,

ty ví - ru na - ši znáš, Bo - ha my

chceme, toť na - še snaha, Bo - ha my

chceme, onť král je náš, Bo-ha my

chceme, toť na-še sna-ha, Bo-ha my

chce-me, onť král je náš!

2. Boha my chceme! Výkřik ten duše — před oltář svatý klademe, hle, — láska jej v ústa klade nám v tuše, — k letu že k nebi povzbudíš mdlé. — [: Ó Matko . . . atd. :]

3. Boha my chceme! Bídnych ať lidí — k zápasu s ním se pozvídá voj, — v divém jenž vzteku slávu v tom vidí, — jeho že v drzý vyzývá boj! — [: Ó Matko . . . atd. :]

4. Boha my chceme! V rodin ať klínu — láskou dlí v těch, kdož drazí jsou nám — cudné nechť dceři, jarému synu, — zaplane v hrudi božský ten plam: — [: Ó Matko . . . atd. :]

5. Boha my chceme! Ve škole naší — dorost ať slyší božský zvuk věd, — v prsou nechť mladých ideál raší, — na obraz Krista upírá hled! — [: Ó Matko . . . atd. :]

6. Boha my chceme! Sudiš ať síně — zákonem jeho dýchají jen, — snoubenci v jeho

kráčejí stíně, — Bůh žehnej svazku manželů-žen. — [: Ó Matko . . . atd. :]

7. Boha my chceme! Obráncům vlasti — do žil ať vleje odvahy pal, — život by chrabře uměli klásti, — do boje kdyby vetřelec zval! — [: Ó Matko . . . atd. :]

8. Boha my chceme! Církev ať svatá — pravd jeho věčných tlumočí hlas, — přes bludy pevně k nebesům chvátá, — láskou nechť k Lásce přivede nás! — [: Ó Maria . . . atd. :]

Ejhle oltář Hospodinův září.

Kyrie. Ejhle, oltář Hospodinův září, — pře-svatá nám oběť nastává, — kterou po tisíc let s jasnou tváří — otčina den ze dne konává; — za příkladem dávným se to děje — svatých Cyrila a Metoděje, — jižto rozkaz Kristův plnili, — pamět smrti jeho slavili.

Gloria. „Sláva, sláva na výsostech Bohu“, — nad Betlemem pěli andělé, — a ten zpěv se podnes nad oblohu — povynáší k Pánu vesele; — nechať jen se věčně věkův vzdává — Králi králů po všem světě sláva, — kterou předkům našim věstili — apoštolé naši přemilí.

Graduale. Zaznělo nám slovo pravdy věčné — ústy Soluňanů před věky, — podnes v lahodě zní nekonečné — a svět zaznívá jím daleký; — přinesliť nám oni Písmo svaté,

— bychom ze studnice této zlaté — moudrost nebes vezdy vážili, — Bohu sloužiti se snažili.

Kredo. Bez víry se nelze líbit Pánu, — růže ctnosti z víry vykvítá, — víra otevírá rajskou bránu, — věrou do srdce Bůh zavítá; — a ten poklad tisíc let již máme, — ó kéž jej i věrně zachováme, — snahou Cyrila a Metoda — známe Krista, spásu národa.

Offertorium. Přijmi, Olče, oběť nekrvavou, — kterou při večeři poslední — slavil Syn tvůj myslí přelaskavou, — a již na nás vlídně pohlédni; — jako's k Velehradu vlídně hleděl — a svou milost lidu připověděl, — když se na Moravě slavila — první oběť tobě přemilá.

Sanktus. Svatý, svatý, svatý Hospodine! — Slávy tvé jsou plna nebesa, — láska tvoje všemu tvorů kyne, — nechť svět celý tobě zaplesá. — Sestup, Kriste, přezázračně dolů, — ať se tobě pokloníme spolu — s celou vlastí, s celým národem, — s otci Cyrilem a Metodem.

Po pozdvihování. 1. Otevřela se již nebes brána, — slovo zázračné kněz vyslovil, — vítej, duše, vítej Krista Pána, — jenž se v způsob chleba, vína skryl; — občerství tě krví svou a tělem, — spojíš se dnes se svým Spasitelem, — jenžto život drahý za tě dal — a tě Soluňany k sobě zval.

2. Hle, i v této milostivé době — zve tě k stolu svému nebes Pán, — slyš, jak laskavě tě volá k sobě, — Boží hod zde tobě

uchystán; — kéž se duše živou vírou stkvěje,
— láskou Cyrila a Metoděje, — nadějí též
svatou plápolá, — že ji Pán kdys v ráj svůj
povolá.

Agnus Dei. Beránku náš, z ráje chlebe
živý, — jenž jsi všeho světa hříchy sňal, —
tebe jsme, jen tebe žádostivi, — neb jsi
všecky k sobě zavolal; — ach, my hříchem
ztratili jsme nebe, — ó kéž naleznem je skrze
tebe — přímluvami apoštolů tvých, — věro-
věstů našich slovanských.

Ite missa est. 1. Vyslyš, Pane, vyslyš
prosbu vřelou, — kterou k trůnu tvému sklá-
dáme, — požehnej vlast, žehnej církev celou,
— „zůstaň s námi!“ zbožně želáme; — pro-
vázej nás na vezdejší pouti, — nedej lidu
svému zahynouti, — pro Kristovy drahé
oběti — vylej milost na své na děti.

2. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne —
v našich zbožných vlastech slovanských, —
nechť se denně k báni nebes jasné — vznáší
oběť z chrámů křesťanských, — která přes
tisíc let stále plane, — oslavujíc tebe, věčný
Pane, — posvěcujíc srdce národa, — čeleď
Cyrila a Metoda.

Bože co's ráčil.

1. Bože, co's ráčil před tisíci roky — roz-
žati otcům víry světlo blahé, — jenžto jsi

řídil apoštolů kroky — s východu k naší Moravěnce drahé; — k tobě hlas prosby z této vlasti vane: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

2. Na Velehradě bratří ze Soluně — Cyril a Metod kázali nám spásu, — ochranu skytli v církve svatém lůně, — učili národ znáti ctnosti krásu. — Od doby té nám světlo víry plane: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli, — mateřskou řečí knihy svaté psali, — získali láskou Kristu národ celý, — život nám na vše věky zachovali. — Nezhyne rod, jenž věřit neustane: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo, — o život bylo zápasit nám v boji, — mohutné sídlo Svatopluka kleslo, — Velehrad víry bez pohromy stojí. — Apoštolů to dílo požehnané: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova, — nižádná moc už nám jej nerozboří, — pokud náš národ v hloubi srdce chová — důvěru k Matce, která divy tvoří. — Maria za nás prosit nepřestane: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

6. Otcové naši, svatí apoštolé, — jejichžto jména slaví národ vděčný, — neopouštějte nikdy svého pole, — by vaše setba zrála ve plod věčný; — ať na ni rosa požehnání

kane: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

7. Nechať se pyšná nevěra kol zmáhá — a peklo seje koukol nových zmatků, — nebudem dbáti odvěkého vraha, — nedáme věčných bráti sobě statků; — víře vždy věrni budou Moravané: — Dědictví otcův zachovej nám, Pane!

Svatý Václave.

1. Svátý Václave, — vévodo české země, — kníže náš, — pros za nás Boha, — svatého Ducha. — Kyrie, eleison!

2. Ty jsi dědic české země, — rozpomeň se na své plémě; — nedej zahynouti — nám i budoucím, — svatý Václave. — Kyrie, eleison!

3. Pomoci my tvé žádáme, — kníže, smiluj se nad námi; — utěš smutné, — zažeň vše zlé, — svatý Václave. — Kyrie, eleison!

4. Nebeské jest dvorstvo krásné, — blaze tomu, kdo tam dojde; — v život věčný, — oheň jasný — svatého Ducha. — Kyrie, eleison!

5. Maria, Matko žádoucí, — ty's královna všemohoucí; — prosíš za nás — za křesťany — svého Syna, — Hospodina. — Kyrie, eleison!

6. Všickni svatí za nás proste, — zahynouti nám nedejte: — svatý Víte, — svatý Norberte, — svatý Prokope, svatý Vojtěše,

— svatý Jene Nepomucký, — svatá Ludmilo,
— svatý Václave! — Kyrie, eleison!

7. Bohu Otci chválu vzdejme, — svatým
křížem se žehnejme: — Ve jménu Otce —
i Syna jeho — i Ducha svatého. — Kyrie,
eleison!

Hospodine, pomiluj ny.

Hospodine, pomiluj ny, — Jezu Kriste,
pomiluj ny! — Ty spase všehomíra, — spa-
siž ny i uslyšiž, — Hospodine, hlasy naše!
— Dej nám všem, — Hospodine, — žizň
a mír v zemi! — Krleš, Krleš, Krleš!

Modlitba Orelstva.

O zdroji pravdy, dobra, všech krás.
Veď k sobě Orla, veď k sobě nás!
Na zemi zrozen, svou vlast zde mám,
pro nebe určen, mám vlast i tam.
Orlí peruti, dej sílu k vzletnutí.

Orlí peruti,
dej sílu k vzletnutí.
Pro vlast obojí,
stát chci vždy ve zbroji
nad zloby nízkost, nad bludu sráz,
Bůh žehnej Orlu, Bůh žehnej nám.

Kde domov můj.

1. [: Kde domov můj? :] — Voda hučí po lučinách, — bory šumí po skalinách, — v sadě stkví se jara květ — zemský ráj to na pohled: — a to je ta krásná země, [: země česká, domov můj! :]

Nad Tatrou sa blýska.

1. [: Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú :] — [: Zastavme sa, bratia, veď sa ony ztratia, Slováci ožijú. :]

Hej, Slované.

1. Hej, Slované, ještě naše — slovanská řeč žije, — pokud naše věrné srdce — pro náš národ bije. — Žije, žije duch slovanský, — bude žít na věky; — [: hrom a peklo, marné vaše — proti nám jsou vzteky! :]

2. Jazyka dar svěřil nám Bůh, — Bůh náš hromovládny, — nesmí nám ho tedy vyrvat — na tom světě žádný; — i nechať je kolik lidí, — tolik čertů v světě — [: Bůh je s námi, kdo proti nám, — toho Perun smete. :]

3. Nechať také se nad námi — hrozná bouře vznese, — skála puká, dub se láme, — země ať se třese — my stojíme stále pevně — tak jako zdi hradné; — [: černá zem pohltí toho, kdo odstoupí zrádně! :]

Tam kde strmí cirkve týmě.

1. Tam kde strmí cirkve týmě, — v staroslavném, věčném Římě, — národů všech jazykové — svorně pějí v písni nové: — Benedikta patnáctého, — Bože, dlouho zachovej; — Benedikta patnáctého, — Bože, dlouho zachovej!

Hoj, Orli, mocnou perutí.

1. Hoj, Orli, mocnou perutí — k nepřátel vzleťme žasnutí — [:a k jáсотu svých bratří!:] — Pod naším krokem duní zem, — my ustoupiti nemůžem, — [:vždyť Bůh a vlast k nám patří.:]

2. Nechť slepci slouží modlám svým — a za přeludem bláznivým — [:své kroky matné pletou:~:] — My v bratské lásce pospolu — za jarých písni hlaholu — [:jdem věrni za svou metou.:]

3. Jen tužme křídla svobodná! — Až přijde chvíle rozhodná, — [:ať z ocele jsou paže,~:] — ať rozlomíme okovy, — ať země tvář se obnoví, — [:jak Bůh a vlast nám káže!:]

4. Jsme Orli smělí, oddaní, — nás posměchu šíp nezraní, — [:nás nikdo nerozdvojí.~:] — Aj, jedna víra, jeden Bůh — a jedna síla, jeden duch — [:nás v jedno tělo pojí.~:]

Hoj, vzlef již, Orle.

1. Hoj, vzlef již, Orle, nad zemí, — hoj, vzlef již v jasnou výš, — však bídné hlasy oněmí, — hoj, v modrou, bratří, říš!

2. A každý stůjme na stráži — jak jeden všichni šik, — ať o nás vztek se rozráží, — ať padne zloba v mžik!

3. Hoj, bratří, jdeme do boje, — jdem bít se, vítězit, — jdem dobýt vlasti pokoje, — jdem chránit víru, lid!

Jsme Orlů statných družina.

1. Jsme Orlů statných družina — a bratřů velká rodina, — [: jež věrně k sobě stojí, :] — nás lidská zloba neleká — a závist pekla odvěká — [: jen lásku naši zdvojí. :]

2. Nám v prsou hoří nadšení, — jež doba žádná nezmění, — [: jen smrti chladné dlaně, :] — to láska k vlasti milené — a k víře předků zděděné — [: i zemřít chceme za ně. :]

3. Jsme Slávů statní synové, — vlast milující Orlové, — [: však dítky Metoděje, :] — náš orlí duch zalétá rád, — kde slavný trůnil Velehrad, — [: a ctí své vlasti děje. :]

4. Z té čerpat chceme studnice, — kde sílu brala Orlice — [: tak slavné kdysi říše, :] — ať nesvornost nám výstrahou, — ji zničme sani neblahou, — [: z nás svornost jen ať dýše. :]

5. A v statném těle statný duch — ať vůkol vzbudí smělý ruch, — [:jak smělým Orlům sluší, :] — zač v boji krutém stojíme, — ať také chrabře hájíme, — [:vždy celou orlí duší. :]

6. Svůj čistý máme povždy štít — a nechtějme jej poskvřnit — [:ni lidské zloby stínem, :] — jak orlí leťme k blankytu — ve mužných ctností zákmitu, — [:a nikdy neza-
hynem. :]

Jsou ještě Orli.

1. Jsou ještě Orli v skalách Evropy, — jsou ještě orli v krásné české zemi, — svá křídla zvednou nad pláň potopy, — [:do úhlů světa bijí perutěmi. :]

2. Hle, volna již je matka Čechie — a svobodna též musí býti Věra, — ta mocným stromem zas se rozvíje, — [:jenž k nebesům až větve rozprostírá. :]

3. Václavův odkaz, síla Karlova, — ten pramen čistý od Petrovy skály — se mocně rozlít musí poznova, — [:musíme stát, kde od věků jsme stáli. :]

4. Co Cyril, Metod vštípil v půdu nám, — strom ušlechtilé, božské vzdělanosti, — ten musí volně růsti k výšinám — [:a ptáci nebes musí v něm být hosti. :]

5. To není křesťan, není pravý Čech, — kdo proti jedné svaté pravdě horlí — chcem

spravedlnost, ctnost a lásku všech — [: a zvítězíme, pokud budem Orly!:]

6. Nech ustoupí, kdo chabě naříká! — Orlové činu, vzleťte s chutí novou! — My rytíři jsme spásy z Blaníka — [: a pod korouhví táhnem Václavovou!:]

Jsem Orlem statným, bujarým.

1. [: Jsem orlem statným, bujarým, — můj úkol je mi přeblahým, — pro víru otců žítí!:]
[: Pro drahou svoji českou řeč — rád zvednu meč a půjdu v seč, — k ní srdce lásku cítí.:]

2. [: Mým praporem je kříž a lev, — mne rozohňuje český zpěv, — Čech jsem svou duší celou!:] — [: Jsem při tom věrný katolík: — za víry vznik buď předkům dík, — k ní hořím láskou vřelou!:]

3. [: Mou duši silí víry zář, — ať říká kdo chce, že jsem tmář, — Bůh dal mi světlo pravé!:] — [: Své údy tužím s nadšením — a přičiním se cvičením, — mít svaly, tělo zdravé.:]

My jsme Orli, mladá četa.

1. My jsme Orli, mladá četa, — bystře krokem na pochod! — Vzhůru mladé srdce vzlétá, — duch náš neleká se psot. — [: Znak si na hrud' připevněme, — k boku světlý

právdy meč: — zásady své věrně ctíme, —
vyhrajem tak každou seč.:]

2. Pravicí svou přisahejme, — nebes Vládce,
ty nás slyš! — Všecko vždycky v oběť dejme
— pro zásad a práva říš. — [: My jsme Orli,
chrabrá četa, — čilý vzlet náš, křepký rod,
— čáka vítězství nám zkvétá, — bystře kro-
kem na pochod!:]

Hoj, zábavou nám tělocvik.

1. Hoj, zábavou nám tělocvik: — to činí
ducha veselého, — to údy sílí, jaří krev —
a srdce tuží nasmělého! — Tra, la, la, tra,
la, la, la, la, la, la, la, la, la, — tra, la, la,
tra, la, la, la, la, la, la.

2. Aj, proto s chutí, odvahou — se ku
cvičení pořádejme, — a při těch smělych
obratech — též vesele si zazpívejme! — Tra,
la, la, atd.

Vzhůru, Orle slovanský.

1. Vzhůru, Orle slovanský, bílý Orle náš,
— rodné země od věků byl jsi věrná stráž!
— Silný spár a peruť máš, smělý je tvůj
hled, — zápasu se nelekáš, v boj své děti
věd! — V srdci lásku k národu, v duši víry
vznět, — s tebou půjdem ku předu, nikdy
o krok zpět! — Byť i povstal vrahů val, za-

hřmí v český luh: — V před jen, bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

2. Vzhůru, bílý Orle, spěj, vzepni peruf výš, — bouře těžkým zápozem k jasné metě blíž! — Volný letíš s výšin hor v slunka zlatý žár, — nezdrží tě vichrů vzdor, — blesků děs a zmar.

3. Vyšších tužeb slunná říš slávy tvé je díl, — vytrvej a doletíš, zářný kyne cíl! — Vzhůru srdce, zocel sval, zjášej v světa kruh: — V před jen, bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

4. Česká vlast až závolá za svá práva v boj, — sestro, bílá Orlice, chystej bratřím zbroj! — Stuhou bílo-červenou oviň prapor náš, — ať jej chrání krví svou věrná naše páž!

5. V přední rady, Orle, v před, za svou rodnou, zem, — blankytný tvůj zasvíť šat v lesku zářivém! — Prapor výš, by hrdě vlál v boje třeskný ruch: — V před jen, bratři, směle dál, k vítězství: Zdař Bůh!

Rozviňme prapor.

1. Rozviňme prapor červeno-bílý, — znak otců svatý, Bohem požehnaný, — pod nímž vždy víra s láskou vítězily, — v hory když naše pekla bily brány. — Sílení Bohem v boj šly pluky Čechů, — věrni své vlasti do sledního dechu!

2. Ráno již jasné nad námi vstává, — vítězí světlo, temno noci klesá, — ze sna se budí stará česká sláva, — po vlastech našich hymna víry plesá: — Sdružme se, bratři, v pluky nerozborné, — dědictví otců chraňme v lásce svorné.

3. Václave svatý, vojvovo Čechů, — s námi buď, v boji k slávě voď své syny, — věrni své víře do sledního dechu — hájit chcem práva české domoviny. — Václave svatý, chraň nás v těžké pouti, — nám ni budoucím nedej zahynouti!

Mávněte Orli, perutí silnou.

1. Mávněte Orli, do jasných výší, — perutí silnou, mládí dá vzlet! — Zalezte sovy, do temných skrýší, — k slunci a k světlu Orlův je let.

2. Hlučící hvozdy hlavy své sklání, — bouřlivých vichrů zmítá se běs: — Orel zří klidně v blankytnou bání, — blesku ni hromu nehne jím děs.

3. V žilách nám hárá, mladosti síla, — z národa kmene my ratolest. — V radostném znají zdárného díla, — budujem vlasti slávu a čest.

4. Matičko Slávo, pro tvoji lásku, — Orel své srdce, dává ti v dar, — síly své dává

v bojovnou sázku, — pro věčnou paměť,
pro vrahů zmar.

5. K božskému slunci, srdce svá vznesem,
— od věčné lásky vábí nás žár: — křivdu
i pouta otroctví střesem. — Na zdar, na
zdar, na zdar.

Junáckými kroky.

Junáckými kroky zaduněla zem,
hoj, zaduněla zem.

Orlí k závodům jdou jarým pochodem,
hoj, jarým pochodem.

Košuleny blankytné,
jako když se zachytne
na zemi kus nebe,
hoj, na zemi kus nebe.

Junáckými zraky obhlížejí kraj,
hoj, obhlížejí kraj.

Což by z vlasti celé mohl býti ráj,
hoj, mohl býti ráj,

kdyby dal to milý Bůh,
aby všude orlí duch
vládl v každém těle,
hoj, vládl v každém těle!

Statný orlí duch a dobrý orlí mrav,
hoj, dobrý orlí mrav,
na duši i těle byl by každý zdráv,

hoj, byl by každý zdrav,
jako byli předkové
v zbožnosti a síle své,
ke cti svého jména,
hoj, ke cti svého jména!

Junácké své paže prací tužili,
hoj, prací tužili,
nepřátele vlasti jimi hubili,
hoj, jimi hubili,
k modlitbě je vzpínali,
Boha o zdar vzývali
v každém počínání,
hoj, v každém počínání.

Budme, jako oni: zbožni, udatni,
— hoj, zbožni, udatni.
Ať se každý prací pro vlast uplatní,
hoj, pro vlast uplatní!
Zvelebíme rodnou zem,
slávu její roznesem,
po celíčském světě,
hoj, po celíčském světě!

Lepá naše domovino.

1. Lepá naše domovino — oj junácká země
milá, — staré slávy dědovino, — kéž bys
vezdy ctěna byla. — Milá slavná domovina
— milá jsi nám ty jediná — milá tam kde
jsi rovina — milá kde jsi hornatina.

2. Jasně nebe čelo jasné, — blahá prsa.
noci vlahé, — krásné léto, činy krásné, —
bystré vody, oči drahé. — Velké hory, lidé
všudy, — různé líce, různá vína, — mocné
hromy, mocné údy: — to je naša, domovina,

3. Plyň o Sávo, Drávo dále, — nechť tě
Dunaj pohlcuje, — kudy šumíš, hlásej stále:
— Hrvat národ svůj miluje — dokud naše
slunce hřeje — dokud búra duby láme —
dokud smrt nás v hrob neschvěje, — dokud
živé srdce máme!

Vzhůru, vlasti synové.

1. Vzhůru, vlasti synové, — v jednotu se
sdužme, — mysl svou i paže své — k práci,
k boji tužme! — Na obranu vlast volá, —
— kdož nám svorným odolá? — Nepřátel
se nebojíme: — Bůh je s námi, zvítězíme!

2. Po otcích ty zděděná, — drahá země
rodná, — krví, potem skropená — půdo
naše plodná! — Tebe dal nám v úděl Bůh,
— tebe zorává náš pluh, — nikomu tě ne-
pustíme, — Bůh je s námi, zvítězíme!

3. Jazyku náš posvátný, — mluvo našich
matek, — svědku dějin památný, — nade
všechn statek; — krása, síla, sláva tvá —
cizím vše se vyrovná: — za žádný tě ne-
změníme, — Bůh je s námi, zvítězíme!

4. Svatá církvi národa, — matko přemi-

lená, — Cyrila a Metoda — snahou zvele-
bená: — dle tvé víry chceme žít, — nedáme
tě hanobit, — za tě život položíme: — Bůh
je s námi, zvítězíme!

5. Nežadáme dědictví — Bohem svěřeného
— nevěře a podlé lsti — ducha cizáckého.
Svou chcem míti řeč i zem, — katolíky zů-
stanem, — víry, vlasti nezahlavíme: — Bůh
je s námi, zvítězíme!

6. Svatým jest nám Velehrad — i matička
Praha, — český dům, náš pevný hrad, —
tábor náš — vlast drahá: — na své půdě
budem stát, — pracovat i bojovat, — ctností
život posvětime: — Bůh je s námi, zvítě-
zíme!

Aj vzhůru, děti vlasti.

Aj vzhůru, děti vlasti, k boji, — již za-
planul nám slávy den, — proti nám ty-
ranů roji — [:krvavý prapor povztýčen. :] —
slyšíte jak ve pláni hučí — vojínů teď di-
voký řev, — již jdou, by žen i synů krev
— nám prolévali ve náručí. — [:Ve zbraň,
občané, — utvořte mocný voj. — Nuž v boj,
nuž v boj, — ať zvlaží jen té kalné krve
znoj. :]

Pod Tříhlavem na jezeru.

1. Po jezeru bliz Triglava — čolnič plava
semtertje, — v čolnu glasno se prepeva, —

da odmeva od goré. — Mile ptice po dolinách — in planinách se budé; — [:ker so čule pesem mojo, — vsaka svojo žvrgolé. :]

2. Pod Tríhlavem na jezeru — loďka plove tam a sem, — a na lodi píseň pějí, — že zní hory ohlasem. — Milí ptáci po dolinách — i na stráni budí se, — [:jak mou píseň uslyšeli, — zpěvem k ní hned druží se. :]

3. Ribam srca vsem igrajo, — da skakljajo nad vodo; — se valovi šepetajo — in šumljajo med sabo: Tukaj Slava vence vije, — srdce bije nám gorko, — čujte gore in bregovi, — da sinovi Slave smo.

4. Rybky hravé blýskají se — nad hladinou jezera, — tiché vlny šepotají — mezi sebou za šera: — Sláva zde své vence vije, pro ni bije srdce nám, — že jsme Syny matky Slávy, — zvučte hory dolinám!

Kto za pravdu horí.

1. Kto za pravdu horí v svätej obeti, — kto za ľudstva práva život posvätí, — kto nad krivdou biednych slzu vyroní: — tomu moja pieseň slávou zazvoní.

2. Keď zahrmlia delá, orol zaveje, — za svobodu milú kto krv vyleje, — pred ohnivým drakom kto vlasť zacloní: — tomu moja pieseň slávou zazvoní.

3. Kto si stojí slovu, čo priam shrkne

svet, — komu nad statočnosť venca v nebi
niet, — koho dar nesvedie, hrozba neskloní:
— tomu moja pieseň slávou zazvoní.

4. Pán Boh šlechtnosti nebo vystavil,
— večné on pre podlosť peklo podpalil: —
kto ctí pravdy božskej božské zákony: —
tomu moja pieseň slávou zazvoní.

V orelský kroj.

1. V orelský kroj, — pěkně se stroj, —
abys byl hezký, — jinochu český, — (bys
byla hezká, — děvuška česká,) — pěkně se
stroj!

2. Orelský šat — každý má rád. — Ko-
šilku modrou — a mysl bodrou — každý
má rád.

3. Orelská čest — chloubá má jest. —
Nezdolným býti, — poctivě žiti, — chloubá
má jest.

4. Orelský zpěv — rozjaří krev. — Tu-
žiti údy, — vesel být všudy, — rozjaří krev.

5. Orelský duch, — sláva, zdař Bůh! —
Junáctí Orli — pro zdar všech horlí, — sláva,
zdař Bůh!

6. V orelský svaz — směle se hlas! —
Do výše hlavu — a k svému právu —
směle se hlas!

Moravsko-slovenská banka v Olomouci

Filiálky :

*Praha, Brno, Hlučín a Žilina
na Slovensku.*

.....

Vlastní a svěřené prostředky
Kč 100,000.000.—. Provádí
veškeré peněžní a obchodní
transakce. Přijímá vklady na
vkladní knížky a běžné účty
za velmi výhod. zúročení. -
Střádal. kroužkům orelským
knihy a tiskopisy zdarma.

.....

*Dotazy zodpoví zdarma ředitelství
centrály neb filiálek.*

Podporujte svůj ústav!